

БИБЛИЯ ЗА ДЕЦА

УЧЕБНО ПОМАГАЛО ПО РЕЛИГИЯ ЗА НАЧАЛЕН КУРС
ПРЕВОД ОТ РУСКИ ЕЗИК ДИМИТРИНА ГЕРГОВА, МИХАИЛ КАТЕРИНСКИ

ПРИ ЩРАКВАНЕ С МИШКАТА СЕ ПОЯВЯВА ТЕКСТ И СЕ СМЕНЯ СЛАЙДА

*От Лука свето Евангелие,
глава 15*

ЗАВРЪЩАНЕ НА БЛУДНИЯ СИН

Следващия път Иисус
разказал на Своите ученици
притчата за блудния син.
Фарисеите също Го слушали.
Иисус разказвал как един син
решил завинаги да напусне
родния дом и баща си. Ето
каква е тази притча.

Един човек имал двама
синове. По-големият винаги
бил добър и послушен.
Отначало по-малкият също
слушал баща си, но като
пораснал, дошъл веднъж при
него и му казал: „Татко,
искам да ми дадеш моята
част от наследството още
сега.“ Бащата направил така,
както го помолил синът.

A watercolor illustration of a man from behind, walking away. He wears a blue cap, a brown tunic with a dark sash, and brown shorts. A red bag is slung over his shoulder. The background is a soft, abstract wash of yellow, orange, and red colors, suggesting a bright, open landscape.

Синът внезапно станал богат човек и си помислил: „А защо не отида да живея в някоя друга страна?“ И като взел парите си, напуснал бащиния дом и тръгнал да си търси щастието в друга страна. Пристигнал той в непознатата страна и останал там да живее. Всичко му харесвало. Всеки ден си купувал най-вкусната храна и различни красиви вещи. Но не искал да работи. Той не печелел пари и много скоро онова, което взел със себе си от вкъщи, свършило. И той станал много беден.

Освен това страната, в която живеел, била постигната от нещастие. Твърде много дъждове паднали през тази година и всичкото зърно изгнило на полето. Реколтата била лоша. Бедните даже гладували - зърното било тъй малко, че хлябът станал много скъп. Само богатите хора можели да си купят хляб. А младият човек, който изхарчил всичките си пари, бил принуден, както другите бедняци, да гладува.

Веднџж, неял вече от няколко дни, той си помислил: „Трябва да отида при някой богаташ. Може би ще се намери работа за мен. Аз ще я свърша, а той ще ме нахрани.“

И наистина, в една богата къща се намерила работа. Трябвало да пасе свинете. А на свинете всеки ден им забъркваха ярма. Те жадно се нахвърляли върху храната. Младият човек стоял и гледал как свинете ядат и на него също му се искало да си хапне брашнена каша. Но никой нищо не му носел. Богаташът просто забравил за него.

Така минали няколко дни и младият човек почнал да се замисля над всичко случило се с него в последно време. Той разбрал, че е извършил много неправилни постъпки, и взел да се разкайва за стореното. Спомнил си бащиния дом, баща си, храната, която ядял там. „Слугите на баща ми винаги са получавали много храна, а аз гладувам в тази далечна страна" - казвал си младият човек. И му се приискало да се върне вкъщи, в родината си. „Ще отида при баща си и ще му кажа: „Татко, съгреших против Бога и против теб. Зная, че не съм повече твой син, но ми позволи да бъда твой слуга" - мислел си той.

И като напуснал богаташа и неговите свине, младият човек поел обратно към бащиния дом. По пътя той се питал: „Дали няма да се разсърди баща ми, като ме види? Дали няма да ме изгони?“

Като наближил селото си, видял, че на пътя стои човек. Веднага го познал, това бил баща му. Но колко променен бил той: остарял, отслабнал! Бащата също познал сина си и се завтекъл насреща му. Със сълзи на очи го прегърнал той и започнал да го целува.

„Татко - казал младият човек,
- аз много съгреших против
небето и пред теб и не съм
повече достоен да се нарека
твой син." Но щастливият
баща не искал нищо да чуе.
Той извикал слугите си и им
казал: „Донесете по-бързо
дрехи, за да може синът ми да
съблече тези дрипи." Слугите
донесли хубави дрехи, обувки
и разни украшения. Младият
човек се измил, преоблякъл се
и станал много красив.

„Трябва да вдигнем голям празник - продължил бащата. - Моят син се върна у дома! Аз така се страхувах, че никога повече няма да го видя. Боях се, че може да е загинал по пътя. Но той е жив и се върна, и аз съм толкова щастлив.“ Слугите радостно се хванали за работа. Те заклали едно теле, изпекли го и поканили много народ на празника. Хората пили, яли и били щастливи, че малкият син се е върнал вкъщи, при баща си.

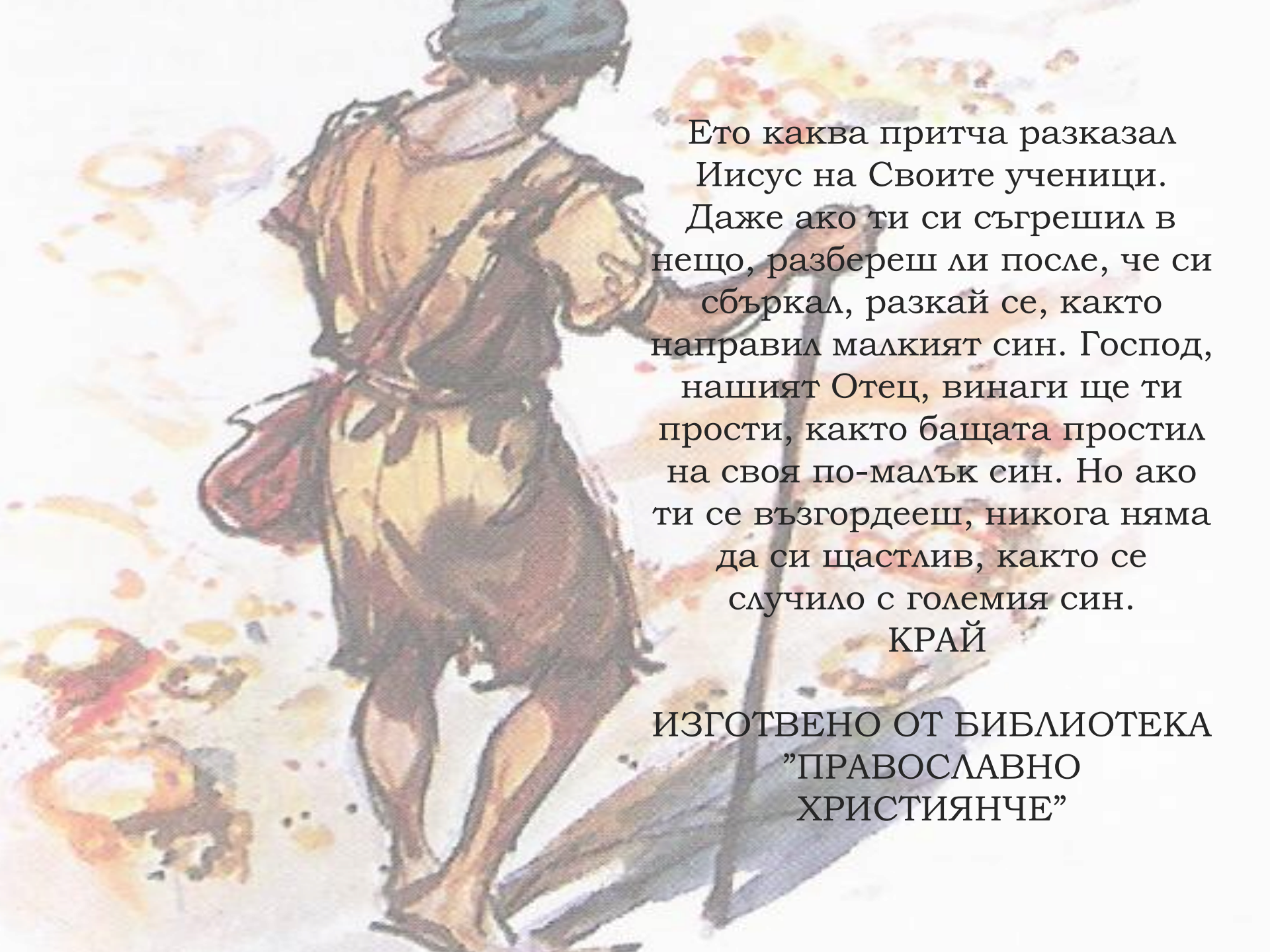

По това време големият син не бил там. Бил на полето. Когато се прибрал вечерта, разбрал, че в дома на баща му има празник. „Какво се е случило? Защо всъщност има празник?“ - попитал той слугите. „Брат ти се върна - отговорили му слугите, - затова баща ти заповяда да се заколи едно теле и да се поканят гости. Всички празнуват завръщането на малкия ти брат.“

Колко се разсърдил големият син, като чул тези думи! Той дори не пожелал да влезе в къщата.

Тогава баща му излязъл при него, на двора, и го попитал: "Защо се сърдиш?" Големият син отговорил: „През всичките тези години аз работех и винаги съм те слушал. Но ти не закла дори едно козле, за да се повесея с приятелите си. А сега, понеже блудният син се завърна, ти закла цяло теле." Опечаленият баща отговорил: „Сине мой, ти винаги си бил заедно с мен. Всичко, което ми принадлежи, принадлежи и на теб. Защо не се радваш, че твоят брат се е върнал жив и здрав вкъщи?"

Ето каква притча разказал Иисус на Своите ученици. Даже ако ти си съгрешил в нещо, разбереш ли после, че си сбъркал, разкай се, както направил малкият син. Господ, нашият Отец, винаги ще ти прости, както бащата прости на своя по-малък син. Но ако ти се възгордееш, никога няма да си щастлив, както се случило с големия син.

КРАЙ

ИЗГОТВЕНО ОТ БИБЛИОТЕКА
”ПРАВОСЛАВНО
ХРИСТИЯНЧЕ”